

QUARESMA AMB SANT PAU: "APASSIONAT PEL CRIST"

3. COMUNITATS I ANUNCI DEL CRIST: «AI DE MI, SI NO EVANGELITZÉS!»

L'Església: Evangeli de comunió

Anys abans d'escriure's el primer evangeli, Pau anuncia la Bona Nova com l'activitat realitzada per Déu en Crist per a la salvació de l'home. Ell se sent servent-deutor de l'Evangeli; d'aquí neix el seu cel apostòlic i la seva opció de vida radical per a estendre l'Evangeli de Jesús.

Quan Pau anuncia l'Evangeli, no converteix individus aïllats: funda comunitats eclesials. Pau interpreta i proclama l'Evangeli de Jesús com a fonament i centre de l'Església. A través d'ell es vinculen i transmeten altres aspectes essencials de la vida cristiana: la seva configuració pasqual, la comunió de fe i de taula dels creients, la tradició eclesial i el seu esperit missioner.

Una de las grans aportacions de Pau fou el desenvolupament de la fe cristiana com un projecte universal, de mestissatge cultural, donant resposta a les necessitats humanes i socials del seu temps. L'admirable extensió i vitalitat de les comunitats paulines assegurà la propagació de la fe cristiana.

Les comunitats paulines

En els seus viatges missioners Pau funda comunitats cristianes en grans ciutats, que son capitals de província o nusos de comunicació, a més de lloc de difusió de la cultura hel·lenista:

Corint, Éfes, Tessalònica, Filips, Roma... Aquestes comunitats mostren un cristianisme socialment heterogeni, amb la coexistència de gent de condició molt diversa com esclaus, pobres i persones amb escassos recursos i influències.

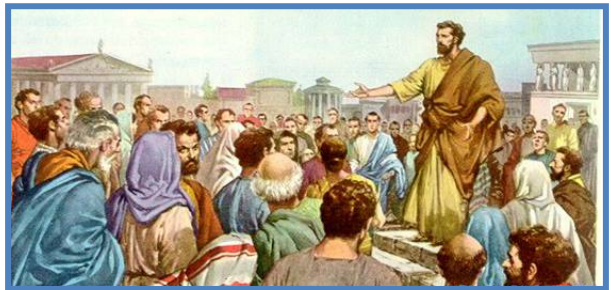
La vida religiosa uneix i caracteritza la vida interna de las comunitats paulines.

L'adhesió al missatge cristià es realitza a través del **Credo de fe**, amb el misteri central de la mort i Resurrecció de Crist, presentat como un projecte de vida a imatge i semblança de Jesús. A la comunió dels creients en el Senyor s'hi és acollit pel baptisme: amb ell es reneix a una nova vida.

Els fidels es reuneixen el diumenge per a celebrar el culte a les seves cases privades; canten himnes de lloança i salms. Nucli central del culte és la celebració eucarística, la cena del Senyor. La **fracció del pa** es presenta como la participació real del cos i la sang del Senyor en el banquet eucarístic i en la vida; per això s'uneix a la comunitat de béns.

Un **àpat** ha de reforçar la íntima cohesió dels fidels (agapé), encara que en algunes ocasions es feia ostensible la diferència social entre els membres de la comunitat.

L'assemblea comunitària és també el lloc on es predica la salvació, s'instrueix i s'educa els fidels en la pràctica de l'ascesi i la caritat fraterna.

L'organització

de les comunitats s'articula en serveis múltiples repartits entre diverses persones segons el seu carisma. Les seves qualitats

particulars i la seva iniciativa i compromís en la bona marxa de la comunitat era allò que movia Pau a confiar-los-hi un apostolat corresponsable: *preveres*, que asseguressin la presència sacramental del Senyor en l'Eucaristia, *profetes*, capaços d'interpretar la voluntat de Déu en les circumstàncies concretes de la vida; *catequistes*, compromesos en la formació dels neòfits; *diaques*, lliurats als serveis de la vida comunitària... Pau valora tots els serveis dedicats a la comunitat local, comparant-la amb el cos humà, on la unitat orgànica és el resultat de la pluralitat constitutiva dels diversos membres i de l'harmonització de les funcions vitals dels diversos òrgans.

Pau entén l'Església com "la casa de Déu", com a estructura comunitària on es viuen cordials relacions interpersonals de caràcter familiar.

Comunitat i missió

Les comunitats no pertanyen a Pau; és ell qui pertany a la comunitat. Vincula les comunitats a Jesucrist. "*No sóc lliure? No sóc apòstol? No he vist Jesús, nostre Senyor? No sou vosaltres la meva obra en el Senyor? Si per a d'altres no sóc apòstol, per a vosaltres certament ho sóc; vosaltres sou, en el Senyor, el segell que autentifica el meu apostolat*" (1Co 9,1-2). Certament la seva vida es debatia entre tenir cura de les joves comunitats i la missió que li obria nous camps. Per això la seva estada amb les comunitats no era massa llarga, ja que ell també hi posa la seva confiança. La vida i la missió de Pau transcorren en l'evangelització, en la difusió de l'Església de Déu.

UNA LLUM EN EL NOSTRE CAMÍ QUARESMAL

Sant Pau és el primer en portar la Bona Nova a Europa, donant un valent testimoni d'obra i de paraula. Anuncia que Déu ens estima amb un amor gratuït, que envià el seu Fill no només a compartir la nostra condició humana, sinó a morir per a redimir-nos; que ressuscità per a donar-nos vida, i que ens envià l'Esperit Sant per a omplir els nostres cors del seu amor. Que tot allò que tenim ho hem rebut de Déu, que ens ha omplert dels seus dons els quals estem cridats a agrair i a compartir amb tothom.

L'anunci de l'Evangelí porta Pau a la fundació d'Esglésies, procurant guanyar per a la causa de Crist tothom amb qui es relacionava, per la gràcia de Déu. "Jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangelí, perquè és una obligació que m'han imposat; ai de mi si no anunciés l'evangelí!".

Nosaltres també sentim l'anunci del Crist en la nostra parròquia. L'escoltem de cor? Ens sentim veritablement membres de la comunitat parroquial? Procurem posar els nostres dons i el nostre temps al seu servei? Cultivem la fraternitat, l'ajut en les necessitats espirituals i materials?

"Anunciar Crist i el seu missatge salvador és un deure urgent, com diu l'apòstol. A més, contemplant la pròpia experiència de sant Pau, comprenem que l'activitat missionera és la reacció que correspon com a resposta a l'amor que hem rebut de Déu i que hem d'escampar i compartir arreu del món." "La cultura del donar té relació amb la comunió entre les persones i s'expressa combatent la pobresa i treballant per la unitat i la fraternitat de tots, com lo ho demana Jesucrist." (Joan Piris, Bisbe de Lleida)